# ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 4. 12. 2013 návrh **předsedkyně Okresního soudu v Liberci** na zahájení kárného řízení ze dne 21. 6. 2013, proti **Mgr. M. K.,** soudci Okresního soudu v Liberci, zastoupeného Mgr. Bronislavem Šerákem, advokátem se sídlem Na bělidle 830/2, Praha 5 – Smíchov, a rozhodl

takto:

I.

**Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e**

**Mgr. M. K.,**
soudce Okresního soudu v Liberci,

**uznává vinným, že**

zaviněným opakovaným porušením svých povinností způsobil neodůvodněné průtahy v řízení v níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Liberci:

1) 16 C 180/2004 – nečinnost 11. 10. 2011 – 17. 10. 2012

2) 16 C 214/2002 – nečinnost 22. 11. 2005 – 17. 9. 2012

3) 31 E 2743/2000 – nečinnost 29. 7. 2009 – 17. 1. 2012 + 17. 2. 2012 – 3. 6. 2013

**tedy**

**zaviněně porušil**

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

**T í m  s p á c h a l**

**kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.**

Za to **s e** m u **u k l á d á**

podle § 88 odst. 1 písm. a) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

**důtka.**

**II.**

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

**s e  z p r o š ť u j e**

kárného obvinění pro nečinnost v níže uvedených věcech

1) 16 C 325/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 19. 1. 2013
2) 16 C 397/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 3. 2. 2013
3) 16 C 441/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 27. 1. 2013
4) 16 C 224/2006 - nečinnost 25. 7. 2012 – 16. 1. 2013
5) 16 C 243/2006 – nečinnost 31. 8. 2012 do 11. 2. 2013.
6) 16 C 326/2006 – nečinnost 31. 8. 2012 – 11. 4. 2013
7) 16 C 59/2007 – nečinnost 2. 10. 2012 – 1. 2. 2013
8) 23 C 547/2000 – nečinnost 31. 10. 2012 – 16. 4. 2013
9) 16 C 286/2002 – nečinnost 31. 8. 2012 – 3. 2. 2013
10) 16 C 314/2003 – nečinnost 31. 7. 2012 – 3. 2. 2013
11) 25 C 87/2003 – nečinnost 24. 8. 2012 – 3. 2. 2013

12) 16 C 173/2004 – nečinnost 31. 8. 2012 – 15. 4. 2013

13) 16 C 319/2004 – nečinnost 31. 7. 2012 – 26. 2. 2013

14) 16 EC 363/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 30. 1. 2013

15) 53 EC 276/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 20. 1. 2013

16) 16 C 42/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 20. 1. 2013

17) 16 C 87/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 28. 1. 2013

18) 16 C 254/2009 – nečinnost 10. 9. 2012 – 11. 3. 2013

19) 16 C 362/2009 – nečinnost 14. 11. 2012 – 31. 1. 2013

20) 16 C 369/2009 - nečinnost 31. 7. 2012 – 20. 12. 2012

21) 16 C 444/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 31. 1. 2013

22) 16 C 485/2009 – nečinnost 31. 7. 2012 – 31. 1. 2013

23) 13 C 166/2008 – nečinnost 28. 1. 2013 – 26. 4. 2013

24) 16 C 361/2008 – nečinnost 17. 12. 2012 – 6. 5. 2013

25) 16 C 479/2009 - nečinnost 8. 11. 2012 – 24. 6. 2013

26) 16 C 227/2006 – nečinnost 30. 7. 2012 – 1. 2. 2013

27) 16 C 1235/2001 - nečinnost 24. 8. 2012 – 31. 1. 2013,

protože skutek **n e n í** kárným proviněním.

## O d ů v o d n ě n í :

### I. Obsah návrhu

Kárně obviněný soudce byl dle návrhu na zahájení kárného řízení nečinný při projednávání a rozhodování celkem 30 opatrovnických věcí uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí. Tím se dle navrhovatelky dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých

dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), neboť zaviněně porušil povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1, odst. 2 písm. h) citovaného zákona.

Na základě pravidelného sledování neskončených věcí starších tří let navrhovatelka dospěla k závěru, že v senátu kárně obviněného soudce je nutno provést komplexní prověrku. Tato prověrka dle jejího sdělení proběhla v období 31. 1. – 12. 6. 2013. Na základě jejích závěrů byly zjištěny nedostatky – průtahy v řízení, pro které byl podán návrh na zahájení kárného řízení. Předchozí prověrka v senátu kárně obviněného soudce byla provedena v červenci 2012. Předmětem tohoto kárného návrhu jsou průtahy, ke kterým došlo po té, případně dříve, pokud spis nebyl v červenci 2012 prověřován.

K osobě kárně obviněného soudce navrhovatelka uvedla, že rozhoduje kromě běžné občanskoprávní agendy i pracovněprávní spory. Tato specializace je náročnější vzhledem k senátnímu rozhodování, jen minimum věcí lze rozhodnout bez jednání. Tato specializace patří ke složitějším, skutkově i právně. Z celkového množství napadlých věcí se však jedná každý měsíc o přibližně 3 – 4 věci této specializace (v průměru 3,4).

Předchozí vedení okresního soudu udělilo Mgr. K. několik výtek za průtahy v řízení, podle názoru navrhovatelky to však nemělo potřebný účinek.

Kárně obviněný soudce rozhodl v roce 2009 po přepočtu 34,2 věcí, v roce 2010 29,7 věcí, v roce 2011 39,8 věcí, v roce 2012 39,9 věcí. Navrhovatelka kárně obviněnému soudci vytýká podcenění či nezvládnutí organizace práce či absenci systému při vyřizování věcí, neboť nedodržuje pravidlo upřednostnění starších věcí. Soudce své nedostatky uznává, neustále je však opakuje.

Údaje o nápadu do senátu kárně obviněného soudce:
2009 – 489 věcí C, z toho 63 pracovněprávních, + 175 věcí EC
2010 – 184 věcí C, z toho 43 pracovněprávních, + 244 věcí EC
2011 – 188 věcí C, z toho 42 pracovněprávních, + 399 věcí EC
2012 – 215 věcí C, z toho 33 pracovněprávních, + 106 věcí EC

Ze všech uvedených důvodů navrhovatelka dospěla k závěru, že v návrhu popsané nedostatky jsou kárným proviněním a navrhuje uložení kárného opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu o 25 % na dobu 1 roku.

## II. Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný soudce začal u Okresního soudu v Liberci vykonávat čekatelskou praxi od 15. 9. 1995, funkci soudce od 9. 2. 1999 (na občanskoprávním úseku). Od počátku roku 2003 mu byla přidělena specializace pracovněprávních věci. Existenci průtahů v senátě 16 C vnímá jako negativní skutečnost. Je si vědom toho, že v některých věcech skutečně existují určitá časová období, která mohou být vnímána jak průtah ve věci. V mnoha případech se však jedná o důsledky objektivních skutečností, které konkretizuje dále ve svém vyjádření.

Okresní soud v Liberci dlouhodobě byl a je v porovnání s jinými soudy zatížen velkým množstvím vyřizovaných věcí, to vše při nedostatečném personálním obsazení soudu, zejména kvalifikovaným aparátem (např. asistenti soudců). Zásadní vliv na vznik uvedených průtahů má dle jeho názoru vyřizování věcí v rámci specializace pracovněprávních věcí v senátě 16 C. Tato specializovaná agenda byla do konce roku 2002 vykonávána v rámci obecné agendy občanskoprávních věcí, tedy všemi soudci vyřizujícími občanskoprávní věci. Od počátku roku 2003 až do roku 2007 byly tyto věci přidělovány výlučně jeho osobě, od roku 2007 vyřizuje 50 % této agendy (50 % je přidělováno do senátu 15 C Okresního soudu v Liberci). Spory o určení neplatnosti skončení pracovního poměru jsou spolu se statusovými věcmi a dalšími speciálními věcmi (např. řízením o určení vyživovací povinnosti) vyřizovány přednostně. Nápad pracovněprávních věcí je dlouhodobě vysoký, posuzováno v poměru k jiným soudům (velké množství zaměstnavatelských subjektů v Liberci), a svojí strukturou značně různorodý. Ve většině případů se jedná o spory skutkově a právně velmi obtížné, z hlediska účastníků řízení o spory tzv. principielní (zejména žaloby o neplatnosti skončení pracovního poměru, náhrady škody na zdraví, pracovní úrazy a nemoci z povolání, a spory o zaplacení vyšších částek z titulu náhrady škody za svěřené hodnoty). Velmi často se jedná také o spory zcela nového skutkového obsahu, tedy s nutným posouzením aplikovatelnosti soudní judikatury. Za výše uvedeného stavu i po provedené přípravě jednání obvykle proběhne ve věci i několik jednání soudu, většinou včetně rozsáhlého dokazování.

S ohledem na množství těchto věcí, jejich závažnost a složitost, je vyřizování agendy v senátu 16 C organizováno tak, že jeden ze dvou jednacích dnů v týdnu je věnován občanskoprávní agendě a druhý pracovněprávním věcem. S ohledem na složitost a rozsah dokazování v pracovněprávních věcech jsou nařizovány nejvýše 2 až 3 věci na jednací den, s případným doplněním jednacího dne věcmi umožňujícími rozhodnutí bez účastníků a bez nařízení jednání. S ohledem na výše uvedené skutečnosti může docházet k časovým prodlevám mezi úkony, a to i ve věcech starších 3 let, neboť právě u těchto starších občanskoprávních věcí se obecně jedná o věci skutkově a právně obtížné, které vyžadují přípravu a nastudování před provedením úkonu.

K námitce špatné organizace práce a nedodržování pořadí vyřizování věcí uvádí, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti a specifika při vyřizování věcí staršího data podání, a věcí senátních (tedy věcí náročnějších), skutečně byly jednací dny tzv. doplňovány věcmi mladšího data nápadu, věcmi jednoduchými pro rozhodnutí, včetně věcí rozhodovaných postupem dle ustanovení § 115a o. s. ř. V případě, že by takto nepostupoval, vystavil by se nepochybně postihu od vedení soudu pro tzv. “neplnění normy skončených věcí“. V této souvislosti chce upozornit na určitý nerovný přístup vedení soudu při posuzování jednotlivých soudních oddělení u Okresního soudu v Liberci. Za zásadní chybu považuje, že neupozorňoval v minulosti vedení soudu na přetíženost v senátu 16 C s ohledem na vyřizovanou pracovněprávní agendu. V některých jiných senátech bylo a je tzv. přetížení, spočívající ve vyšším nápadu věcí, řešeno opakovaným odebíráním věcí ze senátu a jejich přidělování nově jmenovaným kolegům. Takto bylo a je postupováno zejména v senátech 15 C, 22 C a 27 C, ve kterých je dlouhodobě cca 900 nevyřízených věcí. Při odebrání věcí pak došlo v těchto senátech obvykle k přesunu věcí nejstarší časové řady do senátu nového, a ve výše uvedených senátech nejsou až na výjimky řešeny nedodělky a starší věci. Tuto situaci lze chápat v rámci řešení přístupu účastníků

soudního řízení k rozhodnutí ve věci v přiměřené době, ale za situace kdy je kárně stíhán, takový postup vyvolává pocit nerovného přístupu. Sám je v situaci, kdy měl v senátě 16 C v roce 2010 více než 700 nevyřízených věcí. V současné době je v senátu 16 C zhruba 320 nevyřízených věcí, a to při běžném nápadu věcí totožného s výše uvedenými senáty. Počet věcí tedy koresponduje s běžnými senáty Okresního soudu v Liberci. Jediným zásahem do senátu 16 C, mimo zvýšené kontrolní činnosti, bylo krátkodobé snížení nápadu věcí na přelomu roku 2010 a 2011. Současně upozorňuje, že specifičnost vykonávané agendy v pracovněprávní specializaci se má v rozvrhu práce pro rok 2014 odrazit ve snížení nápadu civilních věcí, až v současné době je tedy této agendě přiznána vyšší náročnost a obtížnost.

V období od července 2012 do počátku roku 2013, kdy mělo podle navrhovatelky dojít k v návrhu uvedeným nedostatkům, bylo mimo jinou činnost rozhodnuto ve více než 20 věcech data podání 2009 a starších (soudce ve vyjádření uvedl konkrétní spisové značky). Dále se vyjádřil k některým jednotlivým skutkům a uvedl okolnosti, které dle jeho názoru vedly k prodloužení řízení.

Kárně obviněný soudce nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky, že předchozí opatření přijatá v rámci dozorové činnosti vedení Okresního soudu v Liberci, či písemné výtky, nevedly ke zlepšení jeho pracovní činnosti. Došlo k výraznému snížení nedodělků v senátu 16 C, což bylo opakovaně sdělováno i v rámci pravidelných pracovních porad. Zároveň poukazuje na skutečnost, že z vytýkaných skutků bylo v mezidobí od podání kárné žaloby skončeno 19 věcí, z toho 10 věcí pravomocně. V dalších věcech byly učiněny úkony směřující k rozhodnutí ve věci.

V době 2 let zpětně byl v rámci tzv. úsporných opatření snížen stav počtu asistentů soudce. V současné době má k dispozici asistentku v rozsahu 1 týdne v měsíci, navíc se jedná pouze o 50 % pracovní činnosti asistentky, která dále vyřizuje agendu exekucí. Každý ze 4 soudců má tak měsíčně asistenta přiděleného na 2,5 dne.

Pro dokreslení konkrétní situace v senátě uvádí přesné údaje o výši nápadu a počtu skončených věcí:
2009 - nápad celkem 600 věcí (424 v rejstříku C, 176 v rejstříku EC),
2010 - nápad 409 věcí (165 v rejstříku C, 244 v rejstříku EC),
2011 – nápad 584 věcí (185 v rejstříku C, 399 v rejstříku EC).
Za tyto 3 roky tedy do senátu kárně obviněného soudce napadlo celkem 1593 věcí. Při uvažované výkonnosti soudce 352 věcí za rok z prostého poměru uvedených čísel vychází, že nápad za uvedené období byl o 50 % vyšší, než činí počet věcí, které by měly být dle ukazatelů Ministerstva spravedlnosti v daném období skončeny.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti se Mgr. K. domnívá, že k výše uvedeným průtahům došlo z objektivních důvodů vyplývajících z množství a náročnosti věcí vyřizovaných senátem 16 C, za výše uváděných personálních podmínek. Kárné řízení považuje za nedůvodné, navrhované kárné opatření, spočívající ve snížení platu o 25 % na dobu jednoho roku, za nepřiměřené.

## III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání navrhovatelka přednesla návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. K průběhu prověrky, na základě které bylo přistoupeno k zahájení kárného řízení, upřesnila, že průtahy v jednotlivých řízeních byly zjištěny ze zprávy, kterou podal na pokyn navrhovatelky Mgr. K. v lednu 2013. Tehdy pověřený místopředseda civilního úseku Mgr. P. H. provedl v průběhu následujícího pololetí fyzickou prověrku předmětných spisů, ve 30 věcech byly nedostatky potvrzeny. Průtahy jsou kárně obviněnému soudci vytýkány většinou za období od července 2012, kdy proběhla poslední prověrka provedená předchozím vedením, do doby, kdy začalo být se spisy znovu pracováno. Ve většině věcí od okamžiku, kdy navrhovatelka žádala zprávu nebo předložení spisu, k pohybům či úkonům ve věci došlo, takže průtahy jsou v podstatě za půlroční období. Bohužel jde o věci skutečně velmi staré, jsou tam spisové značky i roku 2000, 2001, 2002, dle názoru navrhovatelky si soudce nemůže dovolit s těmito věcmi nepracovat.

Navrhovatelka upozornila na složitost její situace ve vedení soudu, neboť do pozice předsedkyně okresního soudu nastoupila až 1. 10. 2013. Uvedla, že se s činností civilního úseku seznamovala právě při prověrce v lednu 2013. Dle jejího tvrzení byla v obtížné situaci, neboť musela komplexně posoudit celý civilní úsek, protože u všech soudců začala plynout šestiměsíční subjektivní lhůta k případnému zahájení kárného řízení. Průtahy v řízení vedených Mgr. K. spolu s dalším kolegou byly ve srovnání s ostatními soudci nejzávažnější. Pro navrhovatelku tato situace byla obtížná, neboť ve velmi krátké době po nástupu do funkce předsedkyně soudu podávala kárné žaloby. Osobně s kárně obviněným soudcem vychází velmi dobře, komunikují spolu, jeho chování je vstřícné. Navrhovatelka má zkušenosti s činností Mgr. K. ze svého předchozího působení v advokacii a hodnotí ho jako dobrého soudce. Jím vedené jednání je důstojné, cení si jeho osobního přístupu. Snaží se objektivně hodnotit i jeho pozitivní stránky, připouští, že 20 věcí ze 30, které jsou předmětem kárného řízení, jsou již k datu ústního jednání rozhodnuty, lze tedy konstatovat zlepšení jeho přístupu. Dle jejího názoru však mírně bagatelizuje průtahy, ke kterým v řízeních došlo. I přes zmíněné polehčující okolnosti je nutno skutky uvedené v návrhu na zahájení kárného řízení objektivně vyhodnotit.

Kárně obviněný soudce při své výpovědi odkázal na obsah písemného vyjádření. Zdůraznil, že v žádném případě nechce zlehčovat důsledky vzniklých průtahů. Domnívá se však, že byly ve většině věcí zaviněny velkým množstvím a náročností projednávaných věcí v jeho senátu a celkově u Okresního soudu v Liberci. Do jeho senátu jsou dlouhodobě přidělovány kromě běžných věcí civilní agendy i věci s pracovněprávní specializací. Ty vyžadují přednostní nařízení, jsou to též velmi často skutkově i právně obtížné věci. Pouze výjimečně je možno věc skončit po prvním jednání, což přirozeně prodlužuje řízení. Často je nutno provádět náročné dokazování, včetně vyžádání znaleckých posudků. Pracovněprávní věci byly v minulosti po dobu 4 let přidělovány pouze do senátu kárně obviněného soudce, což vedlo k jeho dlouhodobému přetížení. Kárně obviněný soudce připouští, že měl v této situaci oslovit vedení soudu s žádostí o přijetí příslušných opatření, aby se mohl důsledně věnovat starším věcem. U těchto věcí je vždy nutná delší příprava na jednání. Ta byla komplikována při velkém množství věcí v jeho senátu nutností vyřídit věci, které jsou dle zákona přednostní, tj. například neplatnosti skončení pracovního poměru, statusové věci, otázky vyživovacích povinností, atd.

K otázkám předsedkyně senátu kárně obviněný soudce uvedl, že v minulosti mu nebyla poskytnuta oproti výhradnímu přidělování pracovněprávních věcí žádná úleva, s výjimkou krátkodobého snížení nápadu na přelomu roku 2010 – 2011. V současné době je vedením soudu zvažováno opatření pro kompenzaci nápadu specializace na pracovněprávní věci, avšak samozřejmě s platností do budoucna.

Na dotaz obhájce Mgr. K. uvedl, že od soudce okresního soudu se očekává, že měsíčně rozhodne určitý minimální počet věcí (tyto koeficienty stanoví Ministerstvo spravedlnosti) a dále, že v každé věci bude nejméně jednou za tři měsíce učiněn úkon směřující k jejímu skončení. Při velkém počtu věcí v senátu si vzájemná kombinace těchto požadavků vynucuje ze strany soudce kompromisní řešení.

Dále předsedkyně senátu seznámila účastníky s výsledky předběžného šetření. Navrhovatelka navrhla důkaz několika listinami. Jedná se o zprávu o stavu vyřizování věcí starších 3 let přidělených k rozhodnutí Mgr. K. ze dne 28. 1. 2013. Zpráva byla vypracována pověřeným místopředsedou občanskoprávního úseku Mgr. P. H., je zde uvedeno celkem 28 věcí starších 3 let, 7 věcí starších 5 let a 10 věcí starších 7 let se stručným popisem průběhu řízení a důvodů, proč nebyly ukončeny bez hodnocení. Dále byly přiloženy kopie písemných výtek, které byly uloženy kárně obviněnému soudci, jedná se o výtku ze dne 4. 3. 2009 za nečinnost ve dvou věcech a dále z 3. 2. 2010, kde je uvedeno, že se jedná o výtku za nečinnost ve věcech, které jsou uvedeny v příloze, tato příloha však k výtce není připojena. Dále byly s návrhem předloženy zápisy o projednávání výsledků prověrek vedení okresního soudu z let 2003, 2004, 2008, 2009 a z 31. 1. 2011. V nich je uveden stav věcí, které jsou starší 3, 5, případně 7 let a je zde uvedeno, že by bylo vhodné v těchto věcech postupovat urychleně a spět k jejich ukončení. Součástí příloh předložených navrhovatelkou bylo i celkem 6 listin, které obsahují reakci vedení Okresního soudu v Liberci na stížnosti podané proti průtahům v řízení v senátu Mgr. K. Ze sestav přehledů nápadů věcí a výkonu kárně obviněného soudce vypracovaných dne 17. 6. 2013 ředitelkou správy soudu lze konstatovat, že údaje zde uvedené odpovídají údajům v návrhu na zahájení kárného řízení. K důkazu byla předložena žádost ze dne 10. 6. 2013 o odškodnění podle zákona č. 82/1998 Sb. podaná ve věci 16 C 1235/2001, včetně vyjádření kárně obviněného soudce. Mgr. K. zde popsal veškeré úkony soudu v předmětném řízení, uvedl, že případné prodlevy mezi úkony byly způsobeny množstvím věcí vyřizovaných v senátu 16 C v roce 2001 a dále velkým počtem souběžně vyřizovaných věcí s přednostním vyřizováním. Uvedl, že prodlevy mezi nařízením v jednotlivých jednáních může žalovaná vnímat jako průtah v řízení, avšak dle jeho názoru byly způsobeny výše uvedenými skutečnostmi, které znemožňovaly soudci postupovat jinak. Dále byl předložen zápis o prověrce věcí starších 3 let u Okresního soudu v Liberci, tato prověrka byla provedena místopředsedou krajského soudu dne 17. 1. 2013, byly konstatovány průtahy mj. ve dvou věcech Mgr. K., tento dokument není datován, je zde uvedeno, že vůči dr. M. a K. podalo vedení okresního soudu v červnu 2013 kárnou žalobu. Dokument byl sepsán dodatečně, nicméně obsahuje záznam o prověrce provedené dne 17. ledna 2013 krajským soudem na Okresním soudu v Liberci. Navrhovatelka objasnila, že byl skutečně vypracován dodatečně na žádost vedení krajského soudu.

Navrhovatelka i kárně obviněný soudce navrhli provést důkaz obsahem spisů, ve kterých byly shledány nedostatky. Spisy byly na žádost kárného senátu Okresním soudem

v Liberci předloženy a kárný senát se seznámil s jejich obsahem. Lze obecně konstatovat, že skutečnosti uvedené v návrhu na zahájení řízení odpovídají obsahu těchto spisů. Mgr. K. ostatně skutkové okolnosti týkající se jednotlivých průtahů nezpochybnil, vyjadřoval se pouze k příčinám nečinnosti a k otázce případného zavinění za vzniklé průtahy.

Kárný senát požádal Soudcovskou radu Okresního soudu v Liberci o vyjádření se k činnosti a osobě kárně obviněného soudce. Ve vyjádření ze dne 12. 7. 2013 soudcovská rada poukázala na skutečnost, že v naprosté většině případů, které jsou kárným návrhem vytýkány, soudce již ve věci rozhodl. Uvedla, že činnost kárně obviněného soudce je nutno hodnotit komplexně a stejně posoudit i jeho zavinění za případné nečinnosti. Soudcovská rada odkázala na náročnost pracovněprávní specializace, zdůraznila, že po několik let byl Mgr. K. jediným soudcem, který tyto věci rozhodoval. Počet nevyřízených věcí v jeho senátu i délka řízení je bohužel srovnatelná s ostatními soudci. Soudcovská rada nezpochybňuje zjištění vyplývající z dohledové činnosti vedení soudu, avšak upozorňuje na skutečnost, že se jedná o důsledek dlouhodobého zatížení Mgr. K. z minulých let, kdy byl zatížen nápadem stejného počtu běžné občanskoprávní agendy a k tomu přistoupila náročná specializace na pracovněprávní spory. S příchodem nových soudců na Okresní soud v Liberci ze senátu Mgr. K. nebyly odebírány spisy, jak tomu bylo u jiných soudců, a to zřejmě s ohledem na jeho specializaci.

V zápisu z prověrky provedené vedením Okresního soudu v Liberci v červenci 2012, na kterou je v návrhu odkazováno, je uveden výčet spisů civilního úseku tohoto soudu, ve kterých byly shledány průtahy, celkem se jedná o 53 věcí a 13 z nich je ze senátu Mgr. K. K dotazu kárného senátu ohledně průměrné délky řízení na civilním úseku Okresního soudu v Liberci navrhovatelka sdělila, že tento údaj nelze exaktně vypočíst s ohledem na množství věcí, soudci pracují po tzv. objektivně daném prvotním průtahu, tzn. věci obvykle začínají projednávat po 1 až 1,5 roce po zahájení řízení. Počty neskončených věcí v senátu Mgr. K. vybočují dle jejího názoru z obvyklého stavu na Okresním soudu v Liberci.

Na návrh navrhovatelky byly provedeny důkazy výslechem svědků Mgr. P. H. a Mgr. S. Š., kteří působili v minulosti na Okresním soudě v Liberci ve funkci místopředsedy civilního úseku.

Mgr. P. H. ve své výpovědi potvrdil, že byl od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2013 pověřen funkcí místopředsedy úseku pro občanskoprávní věci. Na dotaz předsedkyně senátu uvedl, že senát kárně obviněného soudce byl zatížen vyšším počtem věcí, stejně jako většina senátů Okresního soudu v Liberci. Dle jeho názoru se na délce řízení v tomto senátu projevila specializace na pracovněprávní věci, neboť po několik let napadaly tyto věci pouze do senátu Mgr. K. O náročnosti této agendy svědčí podle jeho názoru i skutečnost, že i u druhého soudce, který byl následně zatížen touto specializací, byly zjištěny průtahy v řízení. V průběhu výkonu funkce pověřeného místopředsedy soudu se při prověrkách měl možnost seznámit se stylem práce kárně obviněného soudce, domnívá se, že svoji činnost vykonával zodpovědně. Rychlost rozhodování je vždy ovlivněna stylem práce konkrétního soudce, u každého je tento styl jiný.

K dotazům navrhovatelky uvedl, že specializace na pracovněprávní věci byla Mgr. K. přidělena se záměrem vedení soudu zvýšit rychlost jeho práce a zajistit pravidelný a zvýšený dohled nad jeho senátem. Domnívá se, že soudci na Okresním soudě v Liberci začínají s věcmi pracovat přibližně rok a půl po zahájení řízení. Při nástupu nových soudců bylo každému z nich v minulosti přidělováno vyšší množství starších věcí. Některým ze soudců byly spisy ze senátu při různých příležitostech odebrány, svědek si však nevybavuje, že by toto opatření bylo použito u senátu Mgr. K. Soudcovská rada, ve které působil, se k velkému zatížení soudců nevyjadřovala, jednalo se o obecný problém celého soudu.

Svědek Mgr. S. Š. v úvodu své výpovědi sdělil, že byl místopředsedou civilního úseku soudu od 1. 10. 2009 do 31. 10. 2012. V rámci výkonu této funkce prováděl každé pololetí pravidelné prověrky, při kterých se se situací v senátu Mgr. K. seznámil. Ve starších věcech byly v jeho senátu zjišťovány delší doby řízení, jednou nebo dvakrát mu byla za toto udělena výtka. Stejná situace byla však i v senátech více soudců. Přestože průtahy v řízení v různých senátech spolu s tehdejší předsedkyní soudu řešili, domnívá se, že předsedkyně soudu nikdy neuvažovala o zahájení kárného řízení proti Mgr. K. Hodnotila kladně jeho způsob vedení jednání a kvalitu jím vydávaných rozhodnutí. V senátu Mgr. K. bylo vždy spíše více věcí, ale celkový stav počtu věcí se nijak podstatně nezhoršoval. V senátech, ve kterých soudci důsledně pracovali pouze se staršími věcmi, vzrůstal dramaticky počet nevyřízených věcí a bylo nutno tento stav řešit. Ze senátu Mgr. K. nebyly po dobu jeho působení nikdy spisy z těchto důvodů odebírány, pouze mu byl jednou krátkodobě snížen nápad. Senát Mgr. K. nebyl z pohledu svědka ideální, ale byl stabilizovaný, z pohledu vedení soudu byly více problematické senáty, kde celkový počet věcí překročil i tisíc věcí, zejména senáty s exekuční agendou. Specializaci na pracovněprávní věci považuje za jednu z nejnáročnějších na civilním úseku, výrazně ovlivňující délku řízení. Z hlediska počtu zrušených věcí odvolacím soudem patřil Mgr. K. vždy k těm lepším soudcům. Podle názoru svědka kárně obviněný soudce rozhoduje kvalitně, jím vedená jednání mají vysokou úroveň. Je zřejmé, že to se následně projevuje v delší době projednávání věcí.

Navrhovatelka na dotaz předsedkyně senátu týkající se jejího názoru na kvalitu rozhodovací činnosti kárně obviněného soudce uvedla, že se s jeho prací setkala ještě v dobách, kdy působila jako advokátka. Jednání vedená Mgr. K. hodnotila jako dobře vedená, přístup soudce byl kultivovaný. Z aktuální pozice předsedkyně soudu mu vytýká pouze dlouhé průtahy mezi úkony ve starých věcech.

V závěrečné řeči navrhovatelka zdůraznila, že lituje nutnosti projednávat nedostatky Mgr. K. v kárném řízení. Je však odpovědná za dohledovou činnost vůči Ministerstvu spravedlnosti, zejména v rámci řízení o odškodnění, proto cítila nutnost výsledky prověrky řešit zahájením kárného řízení. Přestože Mgr. K. vydává kvalitní rozhodnutí a jeho vystupování i příprava jednání je na vysoké úrovni, jeho tempo je oproti kolegům dlouhodobě pomalejší. Lze přijatelně vysvětlit dobu na začátku řízení, kdy se spisem není možno pracovat, neboť soudce rozhoduje dříve napadlé věci. Ale nelze omluvit prodlevy v řízení, ve kterém již bylo nařízeno jednání a dále nejsou činěny úkony. Největší výtky vůči činnosti Mgr. K. spočívají právě v tom, že se starými věcmi průběžně nepracuje.

Obhájce kárně obviněného soudce ve své závěrečné řeči vyslovil názor, že projednávaná věc neměla být vůbec řešena v kárném řízení. Domnívá se, že ještě existoval prostor pro manažerské řešení ze strany vedení soudu, navrhovatelka po velmi krátké době po nástupu do funkce předsedkyně soudu nemohla vyčerpat všechny možnosti ke zlepšení nedostatků, například zjištění a analýza důvodů, proč k nečinnostem v senátu 16 C dochází, následně podněty ke zlepšení organizace práce soudce. Žádá o přihlédnutí ke složitosti pracovněprávní specializace, kterou kárně obviněný soudce vyřizoval několik let jako jediný. Oba dva svědci i navrhovatelka hodnotili rozhodovací činnost Mgr. K. velmi kladně. Je zřejmé, že kvalitnější rozhodování vyžaduje více času. Ve věcech rozhodovaných kárně obviněným soudcem nevznikají průtahy z důvodu špatné pracovní morálky či lenosti, ale kvůli vysokému zatížení počtem i povahou přidělovaných věcí a pečlivému přístupu soudce. Mgr. K. nepopírá, že ve vytýkaných věcech došlo k nečinnosti, jedná se však o důsledek objektivních okolností. Ve většině případů je mu vytýkán průtah v délce 4 – 6 měsíců, což je zejména v pracovněprávních věcech, s přihlédnutím k celkovému počtu neskončených věcí Mgr. K., bohužel nutná prodleva. Podle názoru obhájce se Mgr. K. nedopustil kárného provinění a věc měla být vyřešena výtkou předsedkyně soudu.

Kárně obviněný soudce na závěr jednání vyjádřil politování nad vznikem průtahů, jejichž vznik nezpochybňuje a vnímá je jako negativní skutečnost. Z věcí uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení již bylo 20 rozhodnuto, ve všech ostatních byly učiněny úkony směřující k rozhodnutí. Zároveň se pokouší snižovat počet neskončených věcí v jeho senátu, od roku 2007 snížil tento počet na polovinu. Domnívá se, že měl více upozorňovat vedení soudu na specifika jeho senátu. V předmětných věcech nedocházelo k nečinnosti bez objektivních důvodů, i ve věcech, jejichž projednání již bylo zahájeno, bylo nutno po jednáních vyhodnotit nově nastolenou procesní i hmotněprávní situaci a souběžně vyřizovat další věci. Z těchto důvodů považuje navržené kárné opatření za nepřiměřené.

## IV. Hodnocení důkazů, závěr

Kárný senát se při hodnocení důkazů nejdříve zabýval zjištěním, zda ve věci byla dodržena subjektivní a objektivní lhůta k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 24. 6. 2013. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro jednání, o kterých se navrhovatel dozvěděl po dni 24. 12. 2012. Kontrola, na základě které byl podán návrh na zahájení kárného řízení, byla prováděna v období od 31. 1. 2013 do června 2013, návrh byl tedy podán v rámci zákonné subjektivní lhůty.

K posouzení zachování objektivní lhůty kárný senát nejprve konstatuje, že v případě kárného provinění spočívajícího v průtazích se jedná o trvající delikt, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování protiprávního stavu, tj. stavu nečinnosti soudce při rozhodování věci. V takovém případě lze z hlediska dodržení objektivní lhůty

stanovené § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. přihlížet ke každému průtahu, u něhož protiprávní stav trval a nebyl odstraněn před počátkem běhu objektivní lhůty, v daném případě tedy přede dnem 24. 6. 2010. Kárný senát ověřil, že objektivní lhůta byla v souladu s tímto kritériem dodržena u všech vytýkaných průtahů.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Navrhovatelkou tvrzené průtahy v řízeních byly ověřeny z obsahu předmětných spisů, ostatně kárně obviněný soudce existenci ani délku jednotlivých nečinností nezpochybňoval. Kárný senát Nejvyššího správního soudu byl povinen nejprve určit, zda se skutek tvrzený navrhovatelkou stal, v případě kladného vyhodnocení této otázky dále stanovit, zda se jedná o kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Na základě výše uvedených skutečností, vyplývajících zejména z obsahu spisů, ve kterých byly průtahy shledány, ale též ze shodného tvrzení obou stran řízení, je možno konstatovat, že k navrhovatelkou tvrzeným nečinnostem skutečně došlo. Skutek vymezený jako předmět kárného řízení se tedy stal.

Kárný senát se tedy následně věnoval otázce, zda je tento skutek možno vyhodnotit jako kárné provinění. V rozhodnutích kárného senátu je opakovaně zdůrazňována nemožnost obecné definice průtahů jakožto kárného proviněním pouze na základě ohraničení délky průtahu či četnosti věcí, ve kterých k nečinnosti mělo dojít. Při tomto hodnocení je nutno vždy přihlížet k okolnostem činnosti konkrétního soudce, tj. ke druhu agendy, k počtu věcí přidělených k rozhodnutí, k administrativnímu zázemí a mnoha dalším skutečnostem, které určují podmínky činnosti soudce. V projednávané věci došlo dle názoru kárného senátu k souběhu působení několika významných faktorů, které podstatně ovlivnily závěr kárného senátu ohledně vyhodnocení projednávaného skutku jakožto kárného provinění.

Kárně obviněný soudce působil u Okresního soudu v Liberci od roku 2000. Po celou dobu své činnosti byl zatížen vysokým počtem přidělovaných občanskoprávních věcí, k tomu mu od roku 2003 byly přidělovány pracovněprávní věci. Tato specializace byla v rámci relativně velkého okresního soudu v letech 2003 – 2007 určena pouze jemu jakožto jedinému soudci, od roku 2007 mu bylo přidělováno 50 % věcí pracovněprávní agendy. Svědci, kteří působili v minulosti ve funkci místopředsedů občanskoprávního úseku, shodně označili tuto specializaci jako jednu z nejnáročnějších. Tato náročnost spočívá zejména v povinnosti rozhodovat v senátu oproti běžnému rozhodování samosoudce, v obvykle rozsáhlém dokazování, včetně častého přizvání znalců. Je zřejmé, že tyto situace nastávají i v občanskoprávních řízeních, lze však obecně konstatovat, že v pracovněprávních věcech jsou pravidlem a pouze výjimečně lze řízení ukončit po prvním jednání. Uvedená specifika těchto věcí se projevují zejména v délce řízení a v náročnosti přípravy jednání i rozhodnutí. Tyto skutečnosti nezpochybňovala ani navrhovatelka.

Z vyjádření Mgr. K. a výpovědi svědků vyplývá, že pracovněprávní specializace Mgr. K. nebyla s výjimkou jedné krátkodobé úpravy nápadu na přelomu let 2010 - 2011 nikdy zohledněna snížením zátěže jeho senátu, přestože tato opatření v podobě jednorázového odebrání věcí z přetížených senátů byla vedením soudu v případech jiných soudních oddělení použita. V senátě kárně obviněného soudce byl dlouhodobě vysoký počet nevyřízených věcí, logicky včetně starších věcí, u nichž vzhledem k výhradní (či

později pouze částečně výhradní) specializaci je možno předpokládat jejich nadprůměrnou náročnost na přípravu každého jednání i rozhodnutí. Kárný senát ustáleně ve svých rozhodnutích uvádí, že za těchto okolností není porušením povinností soudce, pokud úkony ve všech jím projednávaných věcech časově bezprostředně nenavazují. Je otázkou posouzení konkrétních okolností každé věci, jakou prodlevu mezi úkony lze považovat za zaviněnou nečinnost, tj. kárné provinění. Toto posouzení je výsledkem vyhodnocení specifických faktorů, které kárný senát považuje v projednávané věci za relevantní. V justiční praxi je zastáván názor, že v občanskoprávním řízení vedeném v prvním stupni by mezi úkony neměla nastat prodleva delší nežli 3 měsíce. Na rozdíl od trestního řízení však v občanskoprávním řízení tato lhůta není zákonem explicitně upravena. Případné porušení povinnosti uvedené v § 100 odst. 1 o. s. ř. (postupovat v řízení tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta) je tedy nutno vykládat vždy s přihlédnutím k podmínkám projednávané věci. Tyto podmínky dle názoru kárného senátu tvoří kombinace okolností konkrétního řízení a celková situace v senátu, která je dána zejména počtem věcí v senátu, osobou soudce, druhem a strukturou jeho agendy, administrativním zázemím, případně dalšími faktory.

Navrhovatelka vytýkala kárně obviněnému soudci ve věcech uvedených v části II. výroku rozhodnutí nečinnost v délce cca 6 měsíců. Kárný senát dospěl k závěru, že vzhledem k následujícím okolnostem této konkrétní věci nelze tento časový úsek nečinnosti s jistotou označit průtah v řízení jednoznačně zaviněný kárně obviněným soudcem.

Za zásadní považoval kárný senát prokázané a dlouhodobé zatížení senátu Mgr. K. vysokým počtem věcí, u kterých je nutno předpokládat vyšší obtížnost k jejich přípravě i rozhodnutí. Posouzení jeho odpovědnosti významně ovlivnila dále specifická okolnost projednávané věci, a to změna vedení soudu v průběhu vytýkaných průtahů. Z listinných důkazů a výpovědí svědků i účastníků řízení bylo zjištěno, že od nástupu Mgr. K. do funkce soudce v roce 2000 vykonávala funkci předsedkyně soudu JUDr. Zdeňka Doležalová, od října 2012 ji v této funkci vystřídala navrhovatelka. Z výslechu Mgr. Š., který vykonával před nástupem navrhovatelky funkci místopředsedy soudu pro občanskoprávní věci, bylo kárným senátem zjištěno, že toto vedení soudu sice v žádném případě nezpochybňovalo nutnost rozhodovat věci v přiměřené době, zejména starší věci, nicméně též kladlo důraz na udržování přijatelného celkového počtu věcí v senátech. Dodržování tohoto kritéria však vyžadovalo ze strany soudců činit určité kompromisy ohledně důsledného rozhodování starších věcí. Navrhovatelka nastoupila do pozice předsedkyně okresního soudu v říjnu 2013, tedy až v průběhu průtahů, které kárně obviněnému soudci vytýká. To samo o sobě samozřejmě neznamená překážku případného stíhání nedostatků, ke kterým došlo před jejím nástupem do vedení soudu. Jedná se však o skutečnost, která vyžaduje zjistit a zohlednit postoj předchozího vedení soudu k vytýkaným nedostatkům a postup při jejich odstraňování.

Navrhovatelka uvedla, že v naprosté většině věcí kárně obviněný soudce učinil ve věcech úkon v důsledku její dohledové činnosti. Kárné řízení zahájila zejména kvůli tomu, že se jednalo o starší věci, které měly být dle jeho názoru dávno rozhodnuté. Proti tomu však stojí výpověď předchozího místopředsedy soudu, ze které vyplývá, že předchozí vedení soudu nestanovilo jako prioritu pouze rozhodování nejstarších věcí, i za cenu růstu

celkového počtu věcí v senátu, ale i udržování přijatelného počtu věcí, což při zatížení senátu Mgr. K. nutně předpokládalo kombinaci rozhodování starších i nově napadených věcí.

Je nutno zdůraznit, že veškeré výše uvedené úvahy se vztahují k posouzení prodlev v délce přibližně 6 měsíců. Přestože se z hlediska práv účastníků v žádném případě nejedná o zanedbatelnou dobu, kárný senát dospěl k pochybnostem, zda vzhledem k vysokému počtu věcí v senátu Mgr. K. a velké koncentraci věcí vyšší obtížnosti, je možno za prodlevu mezi úkony v této délce jednoznačně stanovit jeho zavinění. Kárný senát vzal v úvahu vyjádření kárně obviněného soudce, ve kterém objasňuje důvody objektivních nečinností v řízení. Soudce poukazoval na nutnost delší přípravy i na opakované jednání ve věci, jestliže byl v průběhu řízení doplňován skutkový stav i právní argumenty, dále na povinnost rozhodovat přednostně v určitých typech řízení. Z provedených důkazů, zejména svědeckých výpovědí svědků, vyplynulo, že předchozí vedení soudu považovalo nečinnost v řízeních za negativní jev, avšak jako problematičtější hodnotilo nadměrné navýšení počtu věcí v senátu a v důsledku toho konkrétní opatření k úpravě podmínek práce v senátu byla směřována vůči jiným senátům nežli senátu 16 C.

Navrhovatelka uvedla, že po upozornění na průtahy kárně obviněný soudce ve všech věcech učinil úkon a dvě třetiny věcí byly ke dni ústního jednání rozhodnuty. Je tedy zřejmé, že po změně vedení soudu Mgr. K. systém práce přehodnotil. Kárný senát si je vědom obtížnosti situace navrhovatelky související s nástupem do funkce předsedkyně soudu v průběhu vytýkaných průtahů. Po nástupu do funkce předsedy soudu je náročné se ve všech oblastech zorientovat a získat poznatky o činnosti jednotlivých soudců. Šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání návrhu na zahájení kárného řízení je určena k omezení doby, kdy navrhovatel zvažuje, zda zjištěný nedostatek odůvodňuje zahájení kárného řízení. Je na zvážení navrhovatele, v čem je příčina těchto nedostatků, zda jsou odstranitelné, tj. zda existují personální nástroje, které je možno využít, aby v budoucnu již nevznikaly. Kárný senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí sp. zn. 16 Kss 8/2013 ze dne 3. 10. 2013 upozornil na vztah pravomocí a povinností předsedy soudu, pro projednávanou věc je možno odkázat především na body 15 a 22 tohoto rozhodnutí. Stručně shrnuto, mezi povinnosti předsedy soudu při výkonu kárné pravomoci je nutno zahrnout i nutnost využití všech v úvahu přicházejících nástrojů personální práce k odstranění zjištěných nedostatků. K disciplinárním opatřením (a zejména zahájení kárného řízení, které je z nich nejpřísnější) je nutno přistoupit nejdříve po selhání nástrojů, které vedení soudu vůči soudci může uplatnit. S navrhovatelkou lze souhlasit s tím, že u některých pochybení, které zjistí po nástupu do své funkce, jí může uplynout subjektivní šestiměsíční lhůta k zahájení kárného řízení právě pro toto konkrétní pochybení. To by však nemělo být důvodem k zahajování kárného řízení před tím, nežli je najisto postaveno, že žádné nástroje, kterými předseda soudu vůči soudci disponuje, nejsou schopny zajistit řádný výkon jeho činnosti, případně nežli je schopen i s přihlédnutím k předchozí praxi vedení soudu určit jednoznačně intenzitu pochybení soudce. V případě Mgr. K. je nutno v souladu s tvrzením navrhovatelky konstatovat, že žádný z vytýkaných průtahů již v době podání návrhu netrval, u většiny věcí bylo po vytčení nedostatků vydáno rozhodnutí. Navrhovatelka i oba bývalí místopředsedové soudu hodnotí Mgr. K. jako soudce, který vydává kvalitní rozhodnutí, jím vedená jednání jsou důstojná a odborně na vysoké úrovni. I přes průběžně vytýkané delší doby řízení kárně obviněný soudce

rozhoduje dlouhodobě nadprůměrný počet věcí měsíčně a stav nerozhodnutých věcí v jeho senátu stále snižuje. Dle kárného senátu lze na základě uvedených skutečností předpokládat, že při přehledném stanovení priorit vedení soudu, kterému budou odpovídat i pracovní podmínky v senátu kárně obviněného soudce, se nedostatky v jím vedených řízeních nebudou projevovat.

Zejména z těchto důvodů senát po povinné aplikaci zásady trestního práva „v pochybnostech ve prospěch pachatele“, kterou je nutno respektovat i v disciplinárním řízení, dospěl k závěru, že zavinění Mgr. K. za nečinnosti ve věcech uvedených v části II. výroku rozhodnutí nebylo jednoznačně prokázáno. Zavinění je jedním z nutných znaků skutkové podstaty uvedené v § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, bez něho (v jakékoliv formě) nelze skutek označit za kárné provinění.

Výše uvedené závěry však dle názoru kárného senátu nelze vztáhnout na nečinnost, ke které došlo v řízeních uvedených v části I. výroku rozhodnutí. V těchto řízeních doba prodlev mezi úkony přesáhla dobu jednoho roku či dokonce více let. V uvedených věcech již nelze pochybovat o tom, že kárně obviněný soudce si musel být vědom jednoznačného porušení povinnosti soudce postupovat v řízení plynule. Soudce je povinen mít přehled o jemu přidělených věcech, včetně stavu řízení, ve kterém se nacházejí. Vznik průtahu v této délce nemohl být ospravedlněn náročností přípravy věci k rozhodnutí, ani postojem vedení soudu. Kárný senát považuje za nutné zdůraznit, že závěry o vlivu vedení soudu na činnost jednotlivých soudců v řízení byly kárným senátem učiněny ve vztahu k podstatně kratším časovým úsekům. Je nutné připustit, že způsob řízení soudu se nesporně určitým způsobem promítá do rozhodovací činnosti soudců, ale tento vliv se může pohybovat pouze v určitých mezích. Jinými slovy, soudce se do určité míry musí podřídit organizačním opatřením vedení soudu, což v každém případě ovlivní i jeho rozhodovací činnost. Vedení soudu rozvrhem práce a výkonem dalších pravomocí v rámci výkonu státní správy soudu určuje či ovlivňuje počet věcí přidělovaných jednotlivým soudcům, druh agendy a specializaci, administrativní zázemí, zajištění pomoci odborných spolupracovníků, atd. Všechny tyto faktory ovlivňují následně rozhodovací činnost soudce. Tento vliv nelze popřít, avšak má své hranice, neboť základním znakem činnosti soudce je jeho nezávislost a vázanost pouze zákonem. Pokud by tedy vlivy na činnost soudce způsobené organizační činností vedení soudu nabyly rozsahu, že by soudce pochyboval, zda při jejich akceptování je schopen dodržet jemu zákonem určené povinnosti, je nutno tento střet ze strany soudce řešit a v každém případě upřednostnit povinnosti vyplývající ze zákona a ústavního pořádku. Rozbor možností řešení by svým rozsahem přesáhl rámec nyní projednávané věci a vzhledem k tomu, že sám Mgr. K. opakovaně připustil, že se na vedení soudu s podobnými požadavky neobracel, kárný senát pro účel tohoto rozhodnutí pouze konstatuje, že o zavinění kárně obviněného soudce za prodlevy mezi úkony v délce jednoho roku či více let již neměl pochybnosti.

Dle kárného senátu bylo tedy jednoznačně prokázáno, že ve věcech uvedených v části I. výroku tohoto rozhodnutí došlo v postupu soudce k časovým prodlevám mezi jednotlivými úkony, které bylo nutno hodnotit jako zaviněnou a nedůvodnou nečinnost ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný senát na základě uvedeného dospěl k závěru, že v uvedených věcech došlo ze strany Mgr. K. ke kárnému provinění.

Při úvaze o kárném opatření senát vzal v úvahu především velký počet původně vytýkaných věcí, ve kterých byl kárně obviněný soudce zproštěn. Z původně žalovaných 30 věcí byl kárně obviněný soudce uznán vinným z průtahů ve 3 věcech. Dále kárný senát přihlédl ke skutečnosti, že se jednalo o první kárné provinění Mgr. K., o kterém bylo rozhodnuto v kárném řízení. Vzhledem k těmto okolnostem kárný senát namísto navrhovaného kárného opatření snížením platu dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích zvolil mírnější formu opatření, tj. důtku.

**P o u č e n í :** Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu